

Αστείες κρητικές μαντινάδες

Όταν γεράσει ο άνθρωπος, μειώνεται το φως του.
Θαρρεί πως κατουρεί μακριά, μα κατουρεί ομπρός του.

Η αρρώστια των πουλερικών, μ' έχει απασχολήσει.
Μη μου ψοφήσει το πουλί, που μού 'δωσε η φύση.

Απ' όλα τα τετράποδα μ' αρέσει το κρεβάτι.
Δεν είναι πιο καλή δουλειά, απ' τό καλό ραχάτι.

Στο τέσσερα επί τέσσερα, θα βάλω παραπέτι.
Όντε θα κάνω τσι σπινιές, ο σκύλος να μη πέφτει.

Αγόρασα ένα φορτωτή, με οροφή κομμένη.
Για να μπορεί με άνεση, στσι τράπεζες να μπαίνει .

Πέθανε συ κι ας μη νογάς, αν θα σε συλλογιούνται.
Και τα μωρά πορεύονται κι οι χήρες κυβερνιούνται.

Ετούτηνε την εποχή, μην περιμένεις γάμο.
Γιατί ακρίβηνε η ζωή και μπουνταλιές δεν κάνω.

Το να γενεί κανείς παππούς, αυτό δεν είναι πράμα.
Το να κοιμάσαι με γιαγιά, είναι μεγάλο δράμα.

Άμα τη δεις την κοπελιά και 'χει πολύ αέρα,
στείλ' τηνε στο διάολο κι ακόμα παραπέρα.

Το μαύρο το πουκάμισο το πήρα απ' του Αρμάνι.
Σαρανταδυό χιλιάρικα το γαμημένο κάνει.

Την πεθερά μου μια βραδιά στον ύπνο μου την είδα.
Και νόμιζα πως πάλευα με τη Λερναία Ύδρα.

Σαν τη θωρείς την κοπελιά κι όλο γυρεύει χάδια,
να ξέρεις πως τα κέρατα βγάζουνε παρακλάδια.

Χάλασα τ' αγροτικό να 'ρχομαι στο χωριό σου,
γιατί 'χει χωματόδρομο, γαμώ το δήμαρχό σου.

Τη μαντινάδα δυο φορές, ποτέ σου μην τη λέεις.
Γιατί θαρρούν οι κοπελιές, πως άλλες δεν κατέεις.

Αγάπε με να σ' αγαπώ, με αγάπη εμείς να ζούμε.
Μα αν μ' αγαπάς αγάπη μου, σκάσε να κοιμηθούμε!

Κακό είναι συναπάντημα, να δεις παπά μπροστά σου.
Μα πιο κακό είναι το πρωί, να δεις την πεθερά σου.

Σαν θα πεθάνω βάλτε μου το κινητό στο μνήμα.
Μα μη με θάψετε βαθιά γιατί δεν θα 'χω σήμα.

Την πεθερά μου βάλτε τη πάνω στον Ψηλορείτη.
Για να την βλέπουν οι οχτροί να σκιάζονται την Κρήτη!

Κάτω απ' το φως του φεγγαριού συχνά για σένα κλαίω.
Μετά το ξανασκέφτομαι και «δεν γαμιέσαι!» λέω.

Άλλος τη θέλει όμορφη... Άλλος τη θέλει να 'χει...
Κι άλλος κλείνει τα μάτια του και παίρνει όποια λάχει...

Ίντα το θες το κινητό αφού δεν το σηκώνεις;
Μπας και του έχεις δόνηση και πουθενά το χώνεις;

Σα νε γεράσει ο άνθρωπος ο κώλος του φαρδαίνει.
Και να τονε γαμήσουνε δεν το καταλαβαίνει!

Άμα ποθάνω βάλτε μου τη μηχανή στο μνήμα.
Μα να τη στέσετε καλά να μη χυθεί η βενζίνα.

Μόνο του γέρου η ψωλή κάνει καλό γαμήσι.
Γιατί αργεί να σηκωθεί και 'γανακτά να χύσει.

Δεν το κατέχω απ' τα ζά πράμα να 'χω κερδίσει.
Γι' αυτό και 'γω το χειμαδιό το φύτεψα χασίσι.

Ανάθεμά τη τη ρακή ίντα 'ναι αυτό που κάνει,
κι όταν την πίνω γίνεται το πάτωμα ταβάνι.

Καλιά 'ναι να σου παίξουνε με το πιστόλι δέκα.
Παρά να πας να παντρευτείς μία γλωσσού γυναίκα.

Ήθελα να 'μουνα χοχλιός, να 'ρθω στη γειτονιά σου.
Να γράφω με το σάλιο μου στις πέτρες τ' όνομά σου.

Ω κακομοίρη γέροντα, ίντα σε περιμένει.
Οξεία παίρνει το μουνί κι όχι περισπωμένη!

Την πεθερά μου θέλω να δω, στα χασαπιά σφαγμένη.
Με το κιλό να την πουλούν, κανείς να μην την παίρνει.

Εξήντα μήνες σ' αγαπώ, σύνολο πέντε χρόνια.
Και λεμονιές να φύτευα θα έκοβα λεμόνια.

Τέτοια ντροπή δεν την μπορώ και την καρδιά μου καίει.
Με τι ψυχή με άφησες, για έναν Εγγλέζο γκέι;

Ήθελα να 'σουνα κεφτές και να 'μουν το τηγάνι.
Να δεις η φλόγα του σεβντά, κάψιμο που το κάνει.

Εγώ παρέα με γιατρό και με παπά δεν κάνω.
Ο ένας θέλει να πονώ κι ο άλλος ν' αποθάνω.

Ποιος κερατάς σου έκανε, στενό το φόρεμα σου;
Να μην χωρεί η χέρα μου, να πιάσει τα βυζιά σου;

Εσύ που ξέρεις τα πολλά κι ο νους σου κατεβάζει...
Ένα βαρέλι ζάχαρη, πόσους φραπέδες βγάζει;

Άννα μου εσυγχώρεσε, αυτή μου τη βλακεία.
Μου 'χει σαλέψει πια ο νους, από τη μαλακία.

Εσύ είσαι μικρή μου όμορφη, μα εν πάση περιπτώσει.
Να δούμε κι ο πατέρας σου, ίντα λεφτά θα δώσει.

Πως μ' αγαπάς το διάβασα σ' ενός αρνιού τη σπάλα.
Μα εγώ για να βεβαιωθώ, θα πάω να σφάξω κι άλλα.

Κι εκεί που σ' είχα απέναντι και μ' άπλωνες το χέρι,
ξύπνα μου λέει μια φωνή, και πήγε μεσημέρι!

Αν μάθω ότι παντρεύτηκες και άλλον ότι πήρες,
θα σκοτωθώ Κατερινιώ, με δυο καφάσια μπίρες!

Όταν στο σπίτι μου κοντά, η πεθερά ζυγώνει,
με πιάνει σοκ αλλεργικό και παίρνω κορτιζόνη.

Παρ' όλο που 'χα συνεχώς, το μάτι μου γαρίδα,
εδά μόνο κατάλαβα, πως έχεις πιτυρίδα.

Φεγγάρι γιατί κρύβεσαι στα σύννεφα από πίσω;
Φέξε γαμώ την τύχη μου, δε βλέπω να γαμήσω.

Από την πόρτα σου περνώ, βήχω και ξεροβήχω.
Κι αν δεν βγεις έξω να σε δω, σου κατουρώ τον τοίχο